

N:o 32.

Af Herr Johannes Andersson: Angående utgifvande af riksbank-sedlar å en krona.

Sedan 1875 års Riksdag beslutat, att Riksbanken skall upphöra med utgifvandet af sedlar å en krona, så, enär invexling utaf dem sedan den tiden fortgått med den påföljd, att snart deraf inga finnas kvar, har man vid försändelser med posten uti rekommenderade bref, för åstadkommande af jemn vaxel, nödgats att i stället för dessa nu utdömda enkrona-sedlar antingen inlägga silfvermynt eller ock förskaffa sig frimärken. Detta förorsakar både kostnader och obehag, enär, vid begagnandet af silfvermynt, brefvet deraf blifver tungt och befodringsafgiften dyrare än nödigt är, i fall man har mindre sedlar, och frimärken såsom liquid kan af emottagaren vägras, helst som postverket förnekat inlösa de derifrån en gång köpta. Visserligen finnas bekvämligheter för dem, som bo nära bankinrättning och postanstalt, genom att från förstnämnda ställe köpa vaxel och från sistnämnda postanvisning: men för dem, som hafva en å två mil och deröfver till närmaste sådan inrättning, är ej så lätt begagna sig af detta. För öfrigt får man å de på landsbygden varande poststationer icke köpa postanvisning till högre belopp än fem kronor; icke mindre kännes saknaden af enkrona-sedlarne i den allmänna rörelsen och vid skatteliqviderna, der uppbördsmännen strängt fordra att den skattgifvande skall hafva jemn vaxel.

Jag anser derföre att en stor fördel skulle vinnas, om en mindre sedelvalör utgäfves, och vågar på grund deraf föreslå:

- 1:o att Riksdagen må besluta och åt Banko-Utskottet uppdraga att för fullmäktige gifva tillkänna, det Riksbanken från och med 1880 års ingång skall utgifva sedlar å en kronas valör till ett belopp af två millioner Kronor, hvilken sedelstock vid omkring samma siffra framgent bibehålles: samt

2:o att Riksdagen uppdrager åt Banko-Utskottet att i öfverensstämmelse härmed föreslå nödiga ändringar i Bankoreglementet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1879.

J. Andersson,
från Bohus län.

Häruti instämmer

A. P. Lind.

N:o 33.

Af Herr A. W. Wigardt: Angående utgifvande af riksbanksedlar å en krona.

I Banko-Utskottets vid 1875 års riksdag, med anledning af en, utaf dåvarande ledamoten af Riksdagens Första Kammare, Herr B. v. Geijer väckt motion, afgifna förslag om inställande af vidare utgifning från Riksbanken af enkrone-sedlar anfördes af Utskottet — och framhölls under diskussionen i frågan inom Kamrarne — såsom skäl för den ifrågasatta åtgärden, hufvudsakligen dels önskvärdheten och nyttan af ett klarare begrepp hos den stora allmänheten om hvad som med mynt rätteligen bör förstås, dels att enkrone-sedlarnes försvinnande ur den dagliga rörelsen endast undantagsvis och i ytterst ringa mån skulle komma att förorsaka några olägenheter för den allmänna rörelsen. Någon bevisning därför, att följden af indragningen skulle blifva en bättre och klarare insigt hos folket i allmänhet om hvad som verkligen är mynt och hvad som icke är det, förebragtes emellertid ej och kunde naturligtvis ej heller förebringas, då en förändring i sådan syftning som den då af Riksdagen beslutade, för att i detta hänseende medföra åsyftad